

[Socialministeren.]

ærede Medlem sagde, at Meningen med Arbejdsløshedskasserne vilde blive forflygtiget, hvis man fortsatte med disse ekstraordinære Foranstaltninger. Hvad menes der med, at Meningen med Arbejdsløshedskasserne vil blive forflygtiget? Arbejdsløshedskasserne virker jo ganske paa samme Maade, Kontingentet bliver af ganske samme Karakter. Jeg forstod slet ikke, hvad der sigtedes til. Forholdet er kun det, at man siger som saa: Skal vi, naar denne Forsikring i Krisetider ikke slaar til, gaa den Vej at henvise de forsikrede til den almindelige Understøttelseslovgivning, eller skal vi under Hensyn til den uforskyldte Arbejdsløsheds Langvarighed samt af Hensyn til Kommunerne udbygge Forsikringen med en ekstraordinær Lovgivning? Men Meningen med Arbejdsløshedskasserne bliver lige god, hvad enten vi gaar den ene eller den anden Vej.

Henvisningen til Socialreformens senere Virkninger blev fortolket saaledes af det ærede Medlem, at hvis enkelte Kommuner kom i Betyrk senere, kunde man overveje, hvordan man vilde komme dem til Hjælp. Ja, det interesserer jo ikke de arbejdsløse saa forfærdelig meget, ad hvilken Vej man vil hjælpe Kommunerne; det, der interesserer dem, er, om man vil hjælpe dem eller henvise dem til Socialkontorerne. Og det fik jeg ikke nogen Oplysning om ud over, at det vil man i hvert Fald ikke nu.

Udvalgets ærede Ordfører (Stensballe) kan jo ikke klare sig med Hensyn til Spørgsmaalet om hans principielt forskellige Stilling i Aar og i Fjor, da han maa formodes at være enig med Dr. Krag. Der var nemlig ikke Tale om Overgangsbestemmelser i Fjor, men selv om der havde været Tale om Overgangsbestemmelser, saa var der lige saa vel i Fjor som i Aar Tale om Brud paa et Princip, og jeg spørger: Hvorfor kunde man bryde dette Princip i Fjor til et Beløb af 15 Mill. Kr., men ikke bryde det i Aar til et Beløb af 4 Mill. Kr.? Denne Uoverensstemmelse opgiver jeg at faa klaret, men jeg foreslaar den ærede Ordfører, der jo ligesom jeg er en stor Tilhænger af Oplysning, at vi for egen Regning udgiver Fortrykket her til en større Kreds af Befolkningen, navnlig til Fordel for Venstrebladene, saa vil de kunne se, hvem der har Ret.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

forkastedes med 39 Stemmer imod 30.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Nedsættelse af et Udvalg til at redegøre for Danmarks sociale Udgifters Art, Størrelse og Fordeling paa Stat og Kommuner i Finansaarene 1929—30 til 1934—35 og til at stille Ændringsforslag til den sociale Lovgivning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3091; Forelæggelsen findes i Tidenden Sp. 597).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Socialministeren (Steincke): Jeg beklager, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne ikke kunde følge en Henstilling fra mig om at udsætte denne Sag til et senere Møde, da det forekommer mig, at det Spørgsmaal, der røres ved her, er af saa stor Betydning, hvortil kommer det mere private, at jeg er saa træt nu, at jeg gerne havde villet, om vi kunde have diskuteret det paa et tidligere Tidspunkt end begynde nu Kl. 4 om Eftermiddagen. Men det er der jo ikke noget at gøre ved; saa maa vi tage fat og se at komme saa langt, vi kan; jeg skal love den ærede Ordfører at følge ham et Stykke Tid.

Jeg betragter i øvrigt dette Forslag, netop fremsat af den ærede Ordfører, som et Ønske om at faa en mere indgaaende Diskussion om Socialreformen, hvad jeg inderligt gerne vilde have netop med den ærede Ordfører. Jeg har ogsaa søgt at faa den uden for Tinget, hvor vi kunde gøre det endnu grundigere, idet jeg undtagelsesvis har tilbudt at komme til Stede ved et offentligt Møde ovre i Odense — jeg diskuterer ellers aldrig Socialreformen ude omkring — og har tilbudt, at den ærede Ordfører kunde være Indleder. Beklageligvis afslog han det; til Gengæld kan jeg vel saa glæde mig til, at hans Indlæg her i Tinget bliver saa meget vægtigere.

Da jeg saa dette Forslag til Lov, var min første Indskydelse en oprigtig og hjertelig Tak til Forslagsstillerne, thi det er klart, at naar man i lang Tid har været ude i et saadant Stormvejr, som undertegnede har været med Hensyn til Socialreformen, maa det være en øjeblikkelig Følelse af ren Lise at komme ind i en saadan Vig, som en Kommission af den Art vilde betyde. En Kommission paa 20 Mand, der skulde sidde og rode alting op vedrørende den sociale Lovgivning siden 1929, maa jo efter danske Forhold formodes at arbejde endnu et Par Aar,